

Visió de futur

“**N**o podem confiar que es modifique el sostre electoral del 5%, ans al contrari, hem de treballar per superar-lo”. Aquesta frase, extreta de la ponència política marc del setè congrés que la Unitat del Poble Valencià celebrarà el proper mes de novembre, podria perdre d'aquí a uns mesos tot el seu sentit. I és que la reforma de l'Estatut d'Autonomia torna a estar damunt de la taula i pot esdevenir l'últim dels tres pròxims debats que centraran la política valenciana des d'ara fins al Nadal. Els dos primers són, per aquest ordre, el debat sobre l'estat de l'autonomia, a finals d'aquest mes, i el debat dels pressupostos per a 1997, possiblement per a l'octubre o el novembre. És possible, per primera vegada des de 1990, que la reforma de l'estatut done més joc del previst per alguna de les forces polítiques amb representació parlamentària.

Esquerra Unida del País Valencià i el PSPV-PSOE no deixaren ni acabar l'agost per a prendre-li la paraula al president de la Generalitat valenciana, Eduardo Zaplana. Aquest declarava a Madrid, el passat 18 de maig en eixir d'una entrevista de poc més d'una hora de durada amb el president del govern, José Maria Aznar: “No tinc cap inconvenient a modificar l'Estatut, però anem a poc a poc”. Ell no tenia pressa a augmentar la quota d'autogovern, però els grups de l'oposició parlamentària valenciana –EU i PSOE– i el seu soci de coalició, Unió Valenciana, sí.

La sintonia al voltant dels termes en què la dita reforma s'ha de plantejar es general: el president Zaplana ha de gaudir de la facultat de dissoldre les Corts i de convocar eleccions anticipades. D'aquesta manera el País Valencià obtindrà una competència reservada fins ara només a les comunitats històriques. Fins aquí, tothom de la mà.

Però, què passarà quan UV mostre la carta que amaga a la màniga? Fonts ben informades diuen, tot i que a cau d'orella, que els regionalistes plantejaran a última hora, i mig d'amagat, rebaixar al 3% el sostre electoral que exigeix un 5% per a la obtenció de representació parlamentària. Una mesura que ha estat insinuada recentment pel di-

putat d'UV Filiberto Crespo, però que la direcció del partit interpreta que dir-ho ara obertament implica reconèixer que la tendència electoral a mig termini és a la baixa. En realitat, aquesta lúcida mostra de visió de futur dels regionalistes té bastants probabilitats d'èxit. El PP ha manifestat en privat que lluny de plantejar aquesta possibilitat, romandran a l'espera que els seus socis de govern formulen la demanda. I si això és produeix, els populars estarien disposats a acceptar-la. Per a donar satisfacció a UV parteixen de la teoria que una situació de nova majoria abso-

luta, ni que siga al seu favor, és totalment descartable. Aleshores, UV ocupa un espai que continuarà ocupant a la baixa d'aquí a les eleccions de 1999, però que els pot tornar a donar un govern de coalició. D'altra banda, si el PSOE va impedir sempre que el sostre baixés del 5% perquè així barrava l'entrada d'una força que li podia esgarrapar alguns diputats, això continuarà essent vàlid avui, ho continuarà essent demà i també demà passat; és a dir, en la mateixa mesura que la dispersió de vot és dolenta per al PSOE és bona per al PP.

També és cert, però, que si finalment UV inclou la petició diluïda en el “paquet” de reforma, allò que ara és un crit unànime deixaria de ser-ho. Òbviament, els vots del PP i d'UV ja hi són. EU podria no tenir gaires inconvenients a

donar-hi també el seu vist-i-plau. Però el gran dubte és què faria el PSOE. Afirmary, ara, que hi votaria en contra és agosarat però probable. Si EU votava a favor, les tres cinquenes parts de les Corts necessàries per a l'aprovació de la reforma estarien assegurades. I després, aquesta només hauria d'anar a un Congrés i a un Senat on CiU i PP li donarien la viabilitat definitiva sense demanar res a canvi.

Tot plegat, uns esdeveniments que canviarien molt la perspectiva de vot d'UPV, que no té altra opció que esperar amb paciència que UV es decideisca. En qualsevol cas, ha d'afrontar, gairebé en paral·lel, un congrés en què els nacionalistes hauran de treballar força per superar, l'any 1999, els 64.212 vots de les passades eleccions autonòmiques. Una xifra que aleshores els deixava gairebé en un 3%. En el 2,7%, per ser exactes. ■

JOAN MARI

“Fonts ben informades diuen que UV plantejarà en la reforma de l'Estatut, a última hora, rebaixar al 3% el sostre electoral que exigeix un 5% per a la representació parlamentària.”